

Ταχυδρομικά κατεβλήθησαν

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΙΤΩΝ • Λυκούργου 10 — 10551—'Αθήνα

Μάρτης 1984 | Αριθ. Φύλ. 72 | Πρώτος Δ/ντής : ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΪΖΑΝΟΣ | Τηλ. 32 48 941
Συντάσσεται από Έπιτροπή — Υπεύθυνος : Γιάννης Δ. Παϊζάνος

ΑΓΡΟΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΪΖΑΝΟΥ

Η "ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ"

Λίγα λόγια για το περιεχόμενό της

ΟΠΩΣ δείχνουν τα γεγονότα, με την εισοδό μας στην ΕΟΚ, ο Τουρισμός, πάει να γίνει το Εθνικό μας προϊόν, μέχρι ν' απαλλαγούμε απ' αυτή.

Η μεγάλη ηλιοφάνεια της χώρας μας σε συνδυασμό με τις κλιματολογικές συνθήκες, τα περίφρανα καταπράσινα βουνά, σε πείσμα των σκοτεινών εμπριστών και της αδιαφορίας του κράτους.

Οι δανδελωτές, άπειρες υπέροχες ακρογιαλιές μας, όσες δεν τις βρώμισε ακόμα η σύγχρονη τεχνολογική ανάπτυξη.

Τα υπέροχα αγροτικά μας προϊόντα, όσα παράγονται από τους λίγους ξωμάχους μας, όσους δεν κατάφερε η πολιτική των μεταπελευθερωτικών κυβερνήσεων να ρίξει στην αγιαλιά της αστυφιλίας, όλα αυτά προσφέρονται όλο το χρόνο στον ντόπιο, στον ξένο, για μια αλλαγή, για λίγη ξεκούραση, μακριά απ' τις σκοτούρες της καθημερινότητας, το άγχος της δουλειάς.

Οι Ευρωπαίοι από καιρό σνειδητοπώησαν την ανάγκη των τέτοιων διακοπών, αλλά και οι ντόπιοι άρχισα να τους μιμούνται κάθε μέρα και περισσότεροι.

Το κράτος μέχρι τώρα έκανε προσπάθεια και δημιούργησε την υποδομή, κάνοντας μεγάλα ξενοδοχεία, βολεύοντας παράλληλα και τους καταφερτζίδες, τους δικούς της ανθρώπους, να κάνουν τεράστιες περιουσίες, με τα λεπτά του Ελληνικού Λαού.

Η υποδομή αυτή στοχεύει στα παχεία πορτοφόλια. Σωστός ο στόχος του, μα ο μεροκαματιάρης ξωμάχος, ο μικρομεσαίος δεν πρέπει κι αυτός να γευτεί μια ανθρώπινη ξεκούραση, σύμφωνα με τις δυνατότητές του ;

Με τιτάνιες προσπάθειες, λίγων δυστυχώς, με τις οικονομικές θυσίες πολλών συγχωριανών μας που δεν ξέχασαν ποτέ τις ρίζες τους, όπου κι' αν βρίσκονται, είτε στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό και με την κάποια βοήθεια της πολιτείας, όταν ίδε πως γίνεται σοβαρή δουλειά, δημιουργήσαμε τον ΞΕΝΩΝΑ με το ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ και την ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

Έγιναν πέτσι τα εγκαίνια βεβαιωμένα του αξιόλογου αυτού έργου, κι' αυτό ήταν όλο.

Καμιά προσπάθεια αξιοποίησής του. Χωρίς τη δημιουργία του κατάλληλου φορέα, επόμενο ήταν να υπολειμμένη, διαψεύδοντας τις ελπίδες μας, δίνοντας επιχειρήματα στους επικριτές του έργου.

Μα ως εδώ και μη παρέκει λέει ο λαός. Εμείς κάναμε το καθήκον μας στο ανέραϊο. Δώσαμε στο χωριό ένα αξιόλογο έργο. Τώρα το χωριό, με τους εκλεγμένους του άρχοντες να σκερτεί, αμέσως μάλιστα, για την καλύτερη αξιοποίησή του.

Η λύση να παραχωρηθεί σε κάποιον με τους ίδιους όρους που παραχωρήθηκε ο

Ξενώνας της Νεράϊδας, δεν είναι λύση είναι ξεφόρτωμα. Όποιος κι' αν το πάρει αφού θα το δουλεύει μόνο το καλοκαίρι, μαζί με τον στόχο του για εύκολο πλουτισμό, θα γδάρει τους θαμώνες του, με αποτέλεσμα να προσανατολισθεί προς τα φουσκωμένα πορτοφόλια, που δεν ήταν ποτέ στους στόχους μας.

Δικός μας στόχος ήταν να δημιουργηθεί ένας φορέας που το κερδοσκοπικό του πνεύμα να είναι σε δεύτερη μοίρα, με κύρια αποστολή την παροχή φτηνής διαμονής στους ξενητεμένους του χωριού, που δεν διαθέτουν δική τους στέγη στο χωριό, το καλοκαίρι. Αλλά και την προσέλκιση τουριστών όλο το χρόνο από τις θεοσαλικές πόλεις για μικρές διακοπές, συνδιάζοντας κάποια κυνηγητική εξόρμηση, που τόσο προσφέρεται η γύρω περιοχή, ή κάποια ανάπαυλα αναψυχής και προληπτικής υγιεινής στους χώρους των γηπέδων του Αγ. Δημητρίου και ορειβάσια στις καταπράσινες πλαγιές της Πίνδου. Ακόμα για επιμόρφωση και Επιστημονική έρευνα στην πλούσια βιβλιοθήκη του χωριού.

Αντί λοιπόν κάποιον ιδιώτη, την εκμετάλλευση του Ξενώνα και του καταστήματος του ισογείου, δημιουργώντας ένα μέρος του σε κατάσταση τουριστικών και ειδών λαϊκής τέχνης, να ανατεθεί σε κάποιο Αγροτουριστικό Συνεταιρισμό γυναικών. Έτσι θα καλλιεργηθεί η δυνατότητα επιβίωσης του χωριού με την ανάπτυξη τουριστικού ρεύματος όλο το χρόνο με πόλο έλξης το υπέροχο κρασί μας, τα τραγανιστά σταφύλια μας, τα παραγόμενα από το μούστο γλυκά μας (ρετζέλια-μουσταλευριά-σουντζούκια με καρύδια ακόμα και σταφλαρμιά και τόσα άλλα).

Φυσικά ο Ξενώνας με το Πνευματικό Κέντρο και την Βιβλιοθήκη, θα είναι το ισχυρότερο ατού, που σύντομα θα αγαπηθηθεί από τους θαμώνες του, για να γίνουν οι ζωντανό διαφημιστές του.

Ο Αγροτουριστικός Συνεταιρισμός θα είναι ανοιχτός σ' όλες τις γυναίκες του χωριού. Τα εργόχειρά τους, τα υφαντά τους, τα φρούτα τους, τα παραδοσιακά γλυκά τους, η προσωπική τους εργασία, στο κατάστημα του ισογείου και τον ΞΕΝΩΝΑ, θα ενταχθούν στον Συνεταιρισμό τους, με κάποια βάση, απ' τον οποίο θα περιμένουν κάποιο οικονομικό αποτέλεσμα

Δεν λέω πως είναι εύκολη δουλειά η δημιουργία του Συνεταιρισμού. Εγώ ρίχνω την ιδέα, γιατί βλέπω ότι η ανεπανάληπτη δραστηριότητα του Αρίστιππου Φιλίππου και τα υπέροχα αισθήματα του φίλου του Νομάρχη κ. Κουκουλάκη για το χωριό, ίσως συντελέσουν στην υλοποίηση του οράματός μου αυτού, με την συμπαράσταση και του ΕΟΜΜΕΧ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΪΖΑΝΟΣ

ΟΤΑΝ πριν έξι χρόνια ξεκινούσαμε την προσπάθεια για την έκδοση της εφημερίδας μας, είχε ο καθένας από μας τις απόψεις του για το περιεχόμενό και το χαρακτήρα της. Έτσι σχεδόν αμέσως άρχισε ένας διάλογος για την καλύτερη της.

Σήμερα έξι χρόνια μετά η προσωπική μου γνώμη, είναι ότι απέχουμε πολύ ακόμα απ' το επίπεδο που θα έπρεπε να είχε η εφημερίδα.

Απ' τα πρώτα κι όλας φύλλα είχε επισημανθεί ότι δι-νονταν περισσότερη προσοχή στη λαογραφία και πολύ λίγη στα τωρινά προβλήματα του χωριού.

Στη συνέχεια έγιναν κάποια βήματα με συνεντεύξεις από κοινοτικούς συμβούλους κλπ.

Το πρόβλημα όμως δε λύθηκε. Η λαογραφία σιγά-σιγά εξαντλήθηκε. Η εφημερίδα δεν μπόρεσε να βρει συνεργάτες μέσα στο χωριό, ανθρώπους που να ζουν τα προβλήματα, που να αγωνίζονται οι ίδιοι για τη λύση τους. Σημαντική είναι βέβαια η προσφορά του γραμματέα της κοινότητας, αλλά δεν μπορεί να καλύψει μόνος του όλα τα προβλήματα. Από και πέρα, ανάλαβε κάπως «εργολαβικά» τα προβλήματα ο εκάστοτε πρόεδρος και με διάφορα άρθρα πρότεινε λύσεις και διεξόδους.

Είναι φυσικό όμως όταν δεν βρίσκεται κάποιος μέσα στα προβλήματα και λάθη και υπερβολές να κάνει και μερικές φορές ανεδαφικούς στόχους να βάζει.

Ας το ξεκαθαρίσουμε μια για πάντα. Ο σύλλογος της Αθήνας μπορεί να συμπαρασταθεί, να βοηθήσει, δεν μπορεί όμως να λύσει τα προβλήματα.

Τα προβλήματα θα λυθούν με τον αγώνα των ίδιων των κατοίκων του χωριού. Η μόνιμη εγκατάσταση στο χωριό, έστω και λίγων νέων, μπορεί να δώσει καινούργια πνοή σ' αυτόν τον αγώνα. Και ο αγώνας είναι το μοναδικό μέσο γ' να αλλάξει η φορά των πραγμάτων για το χωριό μας. Πρέπει κάποτε να πάψαμε να ακολουθούμε την πολιτική των διαδρόμων. Ο σύλλογος καλόκεψε στο παρελθόν και καταστάσεις και πρόσωπα. Όμως η κατηγορία του χωριού συνεχίστηκε. Αυτή η λογική πρέπει να τη σταματήσουμε. Η εφημερίδα μας πρέπει να έχει το θάρρος να λέει την αλήθεια. Μόνο έτσι μπορεί να συμβάλλει θετικά στη λύση των προβλημάτων.

Στο συμπέρασμα αυτό θα καταλήξουμε αν πάψουμε να πιστεύουμε ότι ενώ όλα τα χωριά θα ερημώνουν το δικό μας επειδή εμείς έχουμε περισσότερα «μέσα» είναι δυνατό να προκόψει. Όσο οι αγρότες ενώνονται και αγωνίζονται τόσο θα λύνονται τα προβλήματα. Αντίθετα όσο περιμένουν να τελεσφορήσουν κάποιες διαδικασίες διαδρόμων, τόσο τα προβλήματα θα διαιωνίζονται και η κατάσταση θα χειροτερεύει :

«Να πεις να ενωθούνε μ' τάλλα τα χωριά να μην αργοσαπίζουν κι αυτοί σαν τη σοδειά»,

που λέει κι ο ποιητής.

Γιώργος Κρανιώδης

Σημείωση :

Κατά τη γνώμη μου, όλοι οι συνεργάτες της εφημερίδας, πρέπει να συμφωνήσουμε, να αποδεχόμαστε τις αποφάσεις της συντακτικής επιτροπής και του Δ. Σ. Διαφορετικά δεν είναι δυνατό να «ειδοθεί» εφημερίδα που να μην είναι συρραφή άσχετων, αλληλοαναιρούμενων και μερικές φορές χαμηλού επιπέδου κειμένων.

Επίσης, όποιος συνεργάτης στέλνει πολυσελιδές συνεργασίες, πρέπει να γνωρίζει, ότι η συντακτική επιτροπή ή θα κάνει περιτομές, ή θα το δημαιοεύει τμηματικά.

Αγαπτιέ μ' χουριανέ,

ΑΚΟΜΑ νιά βουλά θα σι χασουμρίσου να διαβάς του γράμα μ' κι να μι συμπαθάς, γι' αυτό ιέχου τόσων κινδ να σι γράψου γιά να μι σι χασουμρίσου, γιατί καταλαβένου έχ'ς κι σι τ'ς

Απ' τὸ καρσούλι τοῦ Νταϊραγα

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠ' ΤΟΥ ΧΟΥΡΓΙΟ

Του ΒΑΓΙΑ ΤΣΟΥΛΑ

σκουτούρις απ' δε λίκουν α-μιτράμ τ'ς π'ν'ι στα που μ'έν'ι, να μι σ'κόσ'ι τα πάκια που κανέναν. Ιγδ κι ι Αγόρου δάργια, σ'ί μέσ'ι, σ'ίς πλά- να π'σ'ι να μι πουνάι ι μέσ'ι μ' λιέμι ότ'ι ίμαστι καλά, βα τις κι βάλι. Κάθι βράδ'ι ι αλά δε βαργιέσι χαμένους ρέθ'καμαν να λιέμι κι να μι- αγόρου μ' προυσαθι ι καί- κόπους, σ'κόνουντι αφτι ι αρ-

χι... διαόλ'ι ; Ισι τι φκιάν'ς, ίσι γιρούτ'κους ; Να προυσέχ'ς όσου μπουρίς γιαιτι σέρρνουντι απόστις.

Τόρα απ' μαζέφ'καν ι δλιές στα χουράφκια κι στου λόγγου, νιχτόν'ι γλιγούρα κι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη 2η σελ.

ΕΝΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Το σημαντικό γεγονός του χωριού μας το μήνα που πέρασε, ήταν το θέμα του αναδασμού.

Το ενθαρρυντικό της υπόθεσης είναι, ότι πρόκειται για ένα πράγμα που έχει ωριμάσει, στην κοινή γνώμη των χωριανών μας και αντιμετωπίζεται θετικά από την συντριπτική—όπως διαπίστωσα—πλειοψηφία.

Και δίκαια, αφού είναι η μοναδική ευκαιρία, η μοναδική περίπτωση να παραμείνη ενεργός, παραγωγικός πληθυσμός στο χωριό μας—με την, εν συνεχεία του αναδασμού, δημιουργία του ομαδικού σύγχρονου αμπελώνα—και να μη ξεκληριστεί σαν χωριό (ήδη εφέτος έχει μόνο(τρία) 3 παιδάκια στο Δημοτικό!)· ή στην καλύτερη περίπτωση να μη καταλήξει τόπος θερινών διακοπών των νοσταλγών ξενητεμένων μας ή αριστοκρατικός οικισμός για τους ξένους πλούσιους.

ΠΟΙΟΙ ΑΝΕΛΑΒΑΝ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Η ιστορία του αναδασμού έχει περίπου ως εξής :

Το Γενάρη σε μιὰ κουβέντα στο καφενείο που άρχισε ο άξιος χωριανός γεωπόνος Χρήστος Σκόντρας — που το ενδιαφέρον του για το χωριό, άν και δουλεύει και ζει στη Λεβαδεία, είναι πάντα ακοίμητο και παράδειγμα για μίμηση, για τους άλλους νέους μας—σχετικά με το ενδεχόμενο αναδασμό στην κοινότητά μας, οι παριστάμενοι χωριανοί συμφώνησαν και πλειοδότησαν.

Την πρωτοβουλία για την συλλογή υπογραφών, για να σταλή σχετική αίτηση στη Διεύθυνση Γεωργίας Καρδίτσας (απαιτούνταν καμιά 30αριά) ανέλαβε ο Θανάσης (Γιόργου) Σάββας. Εδώ ανοίγω μιὰ παρένθεση, για να πω ότι οι χωριανοί μας, ναί μεν είναι παράδειγμα προοδευτικών ανθρώπων—σε όλους γενικά τους τομείς στην περιοχή μας, αλλά υστερούν, θα έλεγα, στην ανάληψη ίδιων πρωτοβουλιών σε πολλές περιπτώσεις. Κάτι ανάλογο έγινε κι εδώ. Ενώ δηλ. υπήρχε η σύμφωνη γνώμη όλων σχεδόν, δεν αναλαμβάνονταν υπεύθυνες πρωτοβουλίες από συγκεκριμένα πρόσωπα, ούτε ακόμα κι από εκείνα που θάπρεπε να περιμένει κανείς —λόγω θέσεώς των— και στην κλίμακα που άρμοζε.

Την πρωτοβουλία λοιπόν αυτή την επομίσθηκε ο Θανάσης Σάββας (όχι μόνον στην υποβολή της αίτησης στην Διεύθυνση Γεωργίας, αλλά και στα—οικ ολίγα—ανεβοκατεβάσματά του στην Καρδίτσα για πλείστες όσες λεπτομέρειες). Συνεικονορούμενος βέβαια τότε από τον ένα, τότε από τον άλλο χωριανό. Και γι' αυτό, νομίζω, ότι του οφείλεται εδώ δημόσιος έπαινος και ευχαριστίες για τον ανιδιοτελή του ζήλο. Ευχόμενοι να βρίσκονται μιμητές του.

Μετά κάμποσες μέρες—μέσα Γενάρη—ήρθε στο χωριό, στο καφενείο Κ. Κανδήλα υπηρεσιακό κλιμάκιο με επικεφαλής τον κ. Διευθυντή Γεωργίας Καρδίτσας. Ο οποίος διεξοδικά, υπομονετικά και πειστικά εξήγησε, κατατόπισε και ενεθάρυνε τους χωριανούς μας σχετικά με τον αναδασμό και την στη συνέχεια δημιουργία ομαδικού αμπελώνα (για τον οποίο και ξεκινά άλλωστε όλη η ιστορία). Παρευρίσκονταν ο πρόεδρος Μεσσηνικόλα κ. Κορώνης και ο κ. Παϊζάνος—που δημιούργησε ήδη στην περιοχή μας αμπελώνα, 30 περίπου στρεμάτων και ο οποίος σε κάποια στιγμή είπε, απευθυνόμενος στους χωριανούς μας, να μη διστάζουν να προχωρήσουν, αφού είναι τέτοια τα κίνητρα και οι παροχές, ώστε ο ίδιος μπόρεσε να φτιάξει τον αμπελώνα, να τρυπά ήδη και να τον ξεχρεώσει, χωρίς, όπως χαρακτηριστικά είπε, «να πληρώσει μία», καταχειροκροτούμενος απ' τους παρευρισκόμενους.

Τον επόμενο μήνο, Φλεβάρη, ήρθε νομαρχιακή έγκριση για αναδασμό στις (αιτηθείσες) τοποθεσίες : Τσιούκες, Βραταέσια και Γάβρα.

Στη συνέχεια όμως (επειδή άκούστηκαν παράπονα απ' όσους έμειναν εκτός αναδασμού) έγινε συμπληρωματική αίτηση και για την υπόλοιπη περιοχή (Στριβά, Καλύβες, Μεσιακές, Καρούτια, Λιανοκκόκαλα, Βελεσιάκα).

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Σε γενική δε συνέλευση του χωριού που ακολούθησε, στο καφενείο του Ηλία Νικολάου, αποφασίστηκαν—και γιατί οι προθεσμίες επείγουν—τελικώς, κατά πλειοψηφία, τα εξής :

1. Να κηρυχθεί αναδωτέα, όλη η κάτω της Τσιούκας περιοχή.
2. Να εξαιρεθούν του αναδασμού α) Κατά μήκος της ασφάλτου, από Τσιούκα μέχρι Μητρόπολη, λωρίδες βάθους 80 μέτρων (από το δρόμο) εκατέρωθεν

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΛΑΣΔΟ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ Γ. ΤΣΙΤΣΙΑ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΑ

του δρόμου, για οικοπεδική αξία. β) Το τρίγωνο μεταξύ αναρρυθμιστικής λίμνης, μαγαζι Κουτσώνα, Καναλιού (από εργοστάσιο σε λίμνη). Για τον ίδιο λόγο.

3. Υπεύθυνα άτομα να παρακολουθούν τα του αναδασμού—μέχρι να αναρτηθεί το κτηματολόγιο και εκλεγεί (σύμφωνα με το νόμο) η τριμελής επιτροπή αναδασμού—οι: Θ. Σάββας, Απ. Καλογρούλης, Θ. Κανδήλας, Αλκ. Αντωνίου, Αρ. Μοσχοβίδης.

Αυτή τη στιγμή, έχει αρχίσει από ειδικό συνεργείο η καταγραφή των κτημάτων εκείθεν του εργοτάξιου (Καλύβες κλπ.). Ακολούθως αναμένεται έγκριση νομάρχη και για την υπόλοιπη έκταση και άμεσα μετά ανάρτηση (στο κοινοτικό γραφείο), του κτηματολογίου της αναδαστέας περιοχής, επί 1 (ένα) μήνα. Στο διάστημα αυτό μόνον οι διαφωνούντες υποβάλλουν ενστάσεις. Μετά το τέλος του μήνα, αν οι διαφωνούντες

είναι τουλάχιστον 50% συν ένας, αναστέλλεται κάθε περαιτέρω ενέργεια. Ενώ στην αντίθετη περίπτωση—την και πιθανότερη—η περιοχή κηρύσσεται υποχρεωτικά αναδασώδεια. Ακολουθεί σχετική υπουργική απόφαση και δημοσίευσή της στην εφημερίδα της κυβέρνησης· για να ολοκληρωθεί το τυπικό μέρος έναρξης αναδασμού.

Σημειώτεον ότι στον υπολογισμό του ποσοστού, μαζί με το νούμερο των υπογραφών, συνευλογίζονται και τα στρέματα (γιατί δεν θάταν δίκαιο ένας με μισό στρέμα να μετρήσει το ίδιο με κάποιον που έχει 10 ή 20). Αυτό το λέω γιατί είναι κάμποσοι ξένοι που έχουν αγοράσει κτήματα, αλλά είναι μειωμένης βαρύτητας, γιατί έχουν λίγα στρέματα αναλογικά.

Και εν πάσει περιπτώσει δεν θάπρεπε να τους επιτραπεί να καταδικάσουν αυτοί ένα χωριό, αν πάραυτα σαν δεδομένο, βέβαια τη διαφωνία τους, που μπορεί να αποδειχθεί τελικά ότι δεν είναι απόλυτη).

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΝΑΔΑΣΜΟΥ Θ' ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΤΟΝ ΟΧΤΩΒΡΗ

Οι εργασίες του αναδασμού (ισοπεδώσεις, τεχνικά κ. λ.π.) θ' αρχίσουν μετά τον τρύγο (Οχτώβρη). Όσοι δε δεν θέλουν να μετάσχουν του ομαδικού αμπελώνα—που θα ακολουθήσει—θα πάρουν τα αναλογούντα στρέματα στις παρυφές.

Η δομή του αμπελώνα—πάντα κατά τον κ. Διευθυντή—θάναι τέτοια ώστε να επιτρέπει την εκμηχάνιση των εργασιών (άρα ποιότητα και μείωση του κόστους). Θα επιδιωχθεί επίσης η δημιουργία κρασιού προέλευσης. Μας είπε ότι προς τούτο θα χρησιμοποιηθεί 80% ντόπιο μάρο και 20% Γαλλικό Σιράκ). Όλες οι εργασίες θα γίνονται με τις οδηγίες και επίβλεψη ειδικευμένων προς τούτο, γεωπόνων.

Όφελος από όλα αυτά δεν θάχουν μόνο οι ιδιοκτήτες κάποιων στρεμάτων του αμπελώνα αλλά και όσοι(λίγοι) τύχει να μην έχουν. Γιατί θα μπορούν να κάνουν μεροκάματα, για την καλλιέργειά του (όπως κάνουν τώρα λ.χ. στη ΔΕΗ ή αλλού).

Είναι πραγματικά λοιπόν η μεγάλη και τελευταία, γιατί ύστερα από λίγα χρόνια θάναι αργά, ελλείψει ανθρώπων) ευκαιρία για το χωριό μας. Ευκαιρία που δεν πρέπει με κανένα τρόπο να χαθεί. Όσοι δε... (ακατατόπιστοι βασικά)

τόσο διεθνώς όπου αποβλέπομε, στις εξαγωγές—όσο και εσωτερικά, ενώ παρατηρείται μια σημαντική μείωση στην κατανάλωση κοινών κρασιών από την άλλη παρατηρείται άνοδος στην κατανάλωση κρασιών ποιότητας (στην οποία αποσκοπούμε).

Είναι λοιπόν, συμπερασματικά, ο αναδασμός και ο ομαδικός αμπελώνας, εκτός από όρος προόδου και προκοπής και κυριολεκτικά όρος επιβίωσης για το χωριό μας. Αυτό να το σκεφτούμε όλοι πολύ σοβαρά και περισσότερο αυτοί που διστάζουν ή και δυστροπούν.

Για τις συγκεκριμένες επιχορηγήσεις κ. λ. π. κίνητρα που δίδονται, μπορεί κανείς να ανατρέξει στο φύλλο της «Ν» Δεκέμβρη '83, στα στοιχεία που αναφέρει ο ακαταπόνητος ανταποκριτής του Μεσσηνικόλα κ. Π. Ποδηματάς. Εγώ θάθελα μόνον να πω ότι είναι τόσα και τέτοια τα κίνητρα που δίδονται (και δεν ξέρουμε για πόσο ακόμα μπορεί να ισχύουν), ώστε μπορούμε, χωρίς ίχνος υπερβολής, να φτιάξουμε τον αμπελώνα, χωρίς να πληρώσουμε πράγματι μία.

Όπως μάθαίνω οι Μεσσηνικοί αν και πρακτικοί άνθρωποι κατά τα άλλα—δεν συμφωνούν κατά ώραν πάνω στο θέμα αυτό. Θάταν όμως μιὰ καλή ευκαιρία τώρα να επεκταθεί ο αναδασμός δυτικά, σ' ολόκληρη την κοιλάδα. Και θάταν ίσως και κρίμα, μετά από τόσους αγώνες που χρόνια έκαναν για την ονομασία προέλευσης του ντόπιου μάρου μας, να μένουν τώρα απ' έξω. Ευελπιστούμε πάντως ν' ακολουθήσουν κι αυτοί, για το καλό των χωριών μας τελικά.

ΑΛΛΑ ΝΕΑ

Βέβαια, όπως είπα, ο αναδασμός ήταν το φλέγον θέμα. Άς αναφέρω σύντομα και μερικά άλλα νέα :

● Οι βροχές και τα ντουρλάπια του Μάρτη και του κουτσοφλέβαρου κυριολεκτικά μας σάπισαν. Το χιόνι μάλιστα του Φλεβάρη ξεπέρασε το μισό μέτρο—υπήρξε αιτία να πέσουν κάμποσες αχυρώνες και βεράντες. Παρά ταύτα όμως μιας ημέρας ανάπαυλα της (επι εβδομάδες) κακοκαιρίας ήρκεσε για ναρθουν τα πρώτα πετροχειλίδια. Απόγευμα Σαββάτου 17 Μάρτη εθεάθη ένα ζευγάρι να γυροφέρνει στις φωλιές του σπιτιού του Κ. Κιούση—ο Τέλειο Μοσχοβίδης υποστηρίζει αμετάκλητα ότι πρόκειται για τους ίδιους ιδιοκτήτες των φωλιών.

Αρραβώνες

● Την Κυριακή 18 Μάρτη αρραβωνιάστηκε ο Γιάννης (Σταύρου) Καραμπερής με την εκ Χαλκίδας εκλεκτή της καρδιάς του Άννα Σένκου. Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

Με χαιρετισμούς
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΤΣΙΤΣΙΑΣ

